Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0075

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere (2026)

Az Európai Parlament 2026. március 11-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről (2026) (2025/2214(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 121., 126. és 136. cikkére,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,

– tekintettel az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,

– tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 2015. december 12-i Párizsi Megállapodására és az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira,

– tekintettel a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról szóló, 2021. június 30-i (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (európai klímarendelet)[1],

– tekintettel az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. jegyzőkönyvre,

– tekintettel a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződésre,

– tekintettel a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK

[1] HL L 243., 2021.7.9., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.

tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1263 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1264 tanácsi rendeletre[3],

– tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1265 tanácsi irányelvre[4],

– tekintettel a költségvetési felügyelet euroövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[5],

– tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[6],

– tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséréről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[7],

– tekintettel a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euroövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[8],

– tekintettel a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euroövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló,

---

2 HL L, 2024/1263, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
3 HL L, 2024/1264, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj.
4 HL L, 2024/1265, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj.
5 HL L 306., 2011.11.23., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1173/oj.
6 HL L 306., 2011.11.23., 8. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1174/oj.
7 HL L 306., 2011.11.23., 25. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.
8 HL L 140., 2013.5.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/472/oj.

2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[9],

– tekintettel a Bizottság 2025. május 19-i, 2025. évi tavaszi gazdasági előrejelzésére,

– tekintettel a Bizottság 2025. november 17-i, 2025. évi őszi gazdasági előrejelzésére,

– tekintettel a 2026. évi európai szemeszter Bizottság által 2025. november 25-án közétett őszi csomagjára,

– tekintettel a Bizottság 2025. március 17-i, 2025. évi adósságfenntarthatósági figyelőjére,

– tekintettel „A megnövekedett védelmi kiadások kezelése a Stabilitási és Növekedési Paktum keretében” című, 2025. március 19-i bizottsági közleményre (C(2025)2000),

– tekintettel az Európai Költségvetési Tanács 2025. október 22-én közzétett, 2025. évi éves jelentésére,

– tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024. szeptember 9-i jelentésére (a továbbiakban: Draghi-jelentés),

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Fehér könyv az európai védelemről – Készenlét 2030” című, 2025. március 19-i közös közleményére (JOIN(2025)0120),

– tekintettel a Közös Kutatóközpont „Measuring sustainable and inclusive well-being: a multidimensional dashboard approach [A fenntartható és inkluzív jóllét mérése: többdimenziós eredménytábla-megközelítés]” című, 2025. január 28-án közzétett közleményére,

– tekintettel a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2017. december 13-i intézményközi nyilatkozatra,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérének jövőjéről szóló, 2024. április 16-i La Hulpe-i nyilatkozatra,

– tekintettel a Tanács, a Bizottság, a Parlament és a szociális partnerek 2021. május 7-i portói szociális kötelezettségvállalására,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Költségvetési Bizottság véleményére,

---

9 HL L 140., 2013.5.27., 11. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/473/oj.

– tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A10-0036/2026),

A. mivel az európai szemeszter alapvető szerepet játszik a tagállamok gazdasági és költségvetési politikáinak koordinálásában és összehangolásában a gazdasági és monetáris unió makrogazdasági stabilitásának biztosítása és a fenntartható gazdaságra való társadalmilag igazságos átállás elérése céljából;

B. mivel az európai szemeszter 2026. évi ajánlásai alapvető szerepet fognak játszani a tagállamok által elkészítendő nemzeti és regionális partnerségi tervek kialakításában;

C. mivel az európai szemeszter keretében tett országspecifikus ajánlások rendszeresen magukban foglalják a szociális kiadások csökkentését, miközben alig foglalkoznak a bevételnövekedéssel;

D. mivel a gazdasági kilátások továbbra is bizonytalanok, különösen az Ukrajna elleni orosz invázió, valamint a protekcionista politikák, a vámok és a kereskedelmi feszültségek által keltett bizonytalanság miatt, amelyek mindegyike negatív hatással van a gazdaságra;

E. mivel a Bizottság 2025. őszi gazdasági előrejelzése szerint az EU-ban a GDP növekedése várhatóan megközelíti a potenciális növekedést, a teljes foglalkoztatottság és az infláció pedig megközelíti a célszintet, bár az infláció néhány országban továbbra is magas;

F. mivel az EU egészét tekintve a Bizottság 2025 és 2027 között 1,4–1,5%-os növekedést prognosztizál, miközben az euróövezetben a dinamika várhatóan alacsonyabb lesz (1,2–1,4%); mivel az EU-ban a potenciális növekedés a 2024. évi mintegy 1,5%-ról 2027-re várhatóan 1,3%-ra csökken (az euróövezetben 1,4%-ról 1,2%-ra), főként a kedvezőtlen demográfiai tendenciák miatt;

G. mivel az EU-nak hatalmas beruházási igényei vannak, többek között évi 800 milliárd EUR összegű további beruházásra, amelyet a Draghi-jelentés szükségesnek tart Európa versenyképességének és termelékenységének fellendítéséhez, beleértve a csak az energetikai átállásra szánt 450 milliárd EUR-t, amelyből az Institut Rousseau szerint 260 milliárd EUR-nak a közszférából kell érkeznie; mivel ezenkívül 800 milliárd EUR további beruházást irányoznak elő a ReArm Europe terv/Készenlét 2030 keretében a további védelmi kiadásokra; mivel ezek a beruházási célok nem rendelkeznek megfelelő új saját forrásokkal, így az Unió nem rendelkezik a kitűzött célok eléréséhez szükséges költségvetési kapacitással; mivel ezeket az igényeket nem lehet kizárólag közfinanszírozással kielégíteni;

H. mivel az EU jelentős kihívásokkal néz szembe, a keleti határain Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújával összefüggő állandó fenyegetésektől kezdve a geopolitikai instabilitásig és a

kereskedelmi bizonytalanságig, miközben továbbra is fennállnak olyan hosszú távú kihívások, mint a zöld és digitális átállás;

I. mivel az EUMSZ legfeljebb 3%-os referenciaértéket állapít meg a költségvetési hiányra és 60%-os referenciaértéket a GDP-arányos államadósságra vonatkozóan; mivel az EU államháztartási hiánya és GDP-arányos államadóssága továbbra is meghaladja a referenciaértékeket; mivel mind az államháztartási hiány, mind a GDP-arányos államadósság eltérő az EU-n belül, és az egyes tagállamokban jelentősen eltérő a helyzet;

J. mivel a Tanács ezen eljárás 2011-es bevezetése óta nem indított eljárást túlzott makrogazdasági egyensúlyhiánnyal kapcsolatban;

K. mivel a jelenlegi Bizottság elkötelezett amellett, hogy „beruházásorientált Bizottság” legyen, és épít a Parlament mint társjogalkotó támogatására, hogy jelentős lépéseket tegyen az uniós beruházásoknak a zöld és digitális átállás igényeinek megfelelő szintre emelése érdekében; mivel a Bizottságnak még megfelelő választ kell előterjesztenie az Unió hatalmas beruházási igényeire, különös tekintettel arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz 2026 végén megszűnik;

L. mivel a múltbeli válságok, többek között a Covid19-világjárvány megmutatták, hogy a közös és összehangolt európai válasz erősíti az Uniót; mivel versenyképes geogazdasági környezetben Európa csak az egységen keresztül tudja megvédeni érdekeit és értékeit, ami rávilágít arra, hogy szilárd makrogazdasági szakpolitikai keretre, valamint a gazdaság- és szociálpolitikáknak az európai szemeszter keretében történő még szorosabb összehangolására van szükség;

Az EU gazdasági kilátásai

1. megjegyzi, hogy az elmúlt öt évben az EU jelentős kihívásokkal szembesült, többek között a Covid19-világjárvány kitörésével és az ukrajnai jogellenes és indokolatlan orosz háborúval, amelyek jelentős gazdasági hatásokkal jártak; tudomásul veszi a külső sokkok gazdasági és társadalmi következményeinek kezelésére irányuló uniós szintű kezdeményezések és eszközök, különösen a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és a szükséghelyzeti munkanélküliségi kockázatokat mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszköz (SURE) gyorsaságát és hatását;

2. megjegyzi, hogy a Bizottság a 2025. november 17-én közzétett 2025. őszi gazdasági előrejelzése szerint az EU GDP-je 2025-ben várhatóan 1,4%-kal nő 2024-hez képest, és 1,4%-kal 2026-ban; megállapítja, hogy ezen előrejelzés alapján az EU még mindig jelentősen elmarad az Egyesült Államoktól és Kínától a növekedési várakozások tekintetében; kiemeli, hogy a jelentős kihívások ellenére az euróövezet és az EU rezilienciáról tett tanúbizonyságot;

3. megjegyzi, hogy a potenciális növekedés, amely azt a növekedési rátát jelzi, amelyet egy gazdaság túlzott infláció nélkül képes fenntartani, a 2024. évi 1,5%-ról 2027-re az EU-ban várhatóan 1,3%-ra, az euróövezetben pedig 1,4%-ról 1,2%-ra csökken, mivel a munkaképes korú népesség növekedése lassul; úgy véli, hogy ezek a potenciális növekedési szintek túl alacsonyak ahhoz, hogy megbirkózzanak azokkal a kihívásokkal, amelyekkel az európai gazdaságnak az elkövetkező években szembe kell néznie;

4. megjegyzi, hogy az Európai Bizottság 2025. őszi gazdasági előrejelzése szerint az összesített euróövezeti hiány a GDP arányában kifejezve a 2024. évi 3,1%-ról 2025-ben 3,2%-ra nő; megjegyzi, hogy a jelenlegi költségvetési politikák alapján a hiány 2026-ban várhatóan a GDP 3,3%-ára nő;

5. megjegyzi, hogy 2027-ben 12 tagállamban a hiány várhatóan meghaladja a GDP 3%-át, és 10 tagállam túlzotthiány-eljárás alatt áll;

6. megjegyzi, hogy az Unióban a bruttó államadósság GDP-hez viszonyított aránya 2025-ben várhatóan eléri a 82,8%-ot, és az előrejelzések szerint 2026-ban 83,8%-ra, 2027-ben pedig 84,5%-ra nő, ami meghaladja az egyes tagállamokra vonatkozóan a Szerződésekben meghatározott 60%-os referenciaértéket; megállapítja, hogy az euroövezetben az államadósság az előrejelzések szerint 2026-ban 89,8%-ra, 2027-ben pedig 90,4%-ra nő; megjegyzi, hogy az adósságszintek tagállamonként jelentősen eltérnek;

7. felhívja a tagállamokat, hogy folytassanak prudens költségvetési politikát az államadósság fenntarthatóságának megőrzése érdekében;

8. emlékeztet arra, hogy a szélsőséges időjárási események jelentős hatást gyakorolnak az államháztartásra; tudatában van annak, hogy a szélsőséges időjárási események hatása és gyakorisága az elkövetkező években csak növekedni fog;

9. üdvözli, hogy az infláció az euróövezetben az Európai Központi Bank célszintjére csökkent, miután 2022 októberében elérte 10,6%-os csúcsát; megjegyzi azonban, hogy az infláció a tagállamokban továbbra is eltérő szinten van, és egyes országokban, többek között az energiaigényes iparágakkal rendelkező tagállamokban magasabb; megjegyzi, hogy a maginfláció és az inflációs várakozások továbbra is meghaladják a célszintet; hangsúlyozza az élelmiszer- és energiainfláció európai háztartásokra gyakorolt folyamatos hatását; megjegyzi, hogy az infláció egyenlőtlenül érinti a jövedelmi csoportokat, és az alacsony jövedelmű háztartásokat sújtja leginkább;

10. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elégtelen magán- és állami beruházások valószínűleg gátolják a fenntartható növekedést és a

versenyképességet Európában, és megakadályozzák az EU-t abban, hogy teljesítse a 2024–2029-es időszakra szóló uniós stratégiai menetrendben meghatározott közös prioritásokat; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak növelniük kell az akadályok felszámolására és a magánberuházások mozgósítására irányuló erőfeszítéseiket, összhangban a Bizottság megtakarítási és beruházási unióra vonatkozó stratégiájával; elismeri a Bizottság azon politikai célkitűzését, hogy a magánberuházások előmozdítása érdekében egyszerűsítse a szabályozási keretet és jelentősen csökkentse az adminisztratív terheket; rámutat arra, hogy az EU potenciális növekedésének növeléséhez sürgősen beruházásokra van szükség olyan területeken, mint a kutatás és fejlesztés, infrastruktúra és innováció; kitart amellett, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek nemcsak a közberuházások biztosításában, hanem a magánberuházások mozgósításának elősegítésében is szerepet kell játszania, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközök és a költségvetési garanciák hatékony és eredményes eszközök az EU kritikus szakpolitikai céljainak eléréséhez, valamint használatra kész uniós szintű pénzügyi eszközök;

11. megjegyzi, hogy a Bizottság európai makrogazdasági jelentése elismeri, hogy a lakhatás megfizethetősége makrogazdasági és társadalmi kérdés, különösen azáltal, hogy potenciális korlátozásokat vezet be a munkavállalói mobilitásra vonatkozóan, és hosszú távon gyengíti a termelékenység növekedését;

12. rámutat arra, hogy a következetes és célzott iparpolitika létfontosságú az EU technológiai átalakulásának támogatásához és a reziliens ellátási láncok biztosításához, megőrizve ugyanakkor a versenyképes és torzulástól mentes piacokat;

13. megjegyzi, hogy az EU-ban a foglalkoztatási ráta átlagosan rekordszintet ért el, ami azt tükrözi, hogy a legtöbb államban dinamikus a munkaerőpiac; hangsúlyozza a társadalmi konvergencia keretének integrálását az európai szemeszterbe; rámutat arra, hogy a szakképzés modellje sikeresnek bizonyult azokban a tagállamokban, amelyek ezt választották; sajnálja, hogy a tagállamok között jelentős különbségek állnak fenn a munkanélküliségi rátákban, különösen a fiatalok tekintetében;

14. ismételten hangsúlyozza az egyenlő versenyfeltételek megőrzésének fontosságát az egységes piacon, és felszólítja a tagállamokat, hogy a belső akadályok felszámolásán keresztül tegyenek lépéseket az egységes piac elmélyítése érdekében;

A felülvizsgált uniós gazdasági kormányzási keret alkalmazása

15. emlékeztet arra, hogy a gazdasági kormányzási keret reformjának célja az, hogy hogy nagyobb fokú nemzeti felelősségvállalás és jobb végrehajtás mellett egyszerűbbé, átláthatóbbá és hatékonyabbá

tegye azt, és javítsa annak képességét a költségvetési pozíciók, az államadósság és a gazdasági kihívások heterogenitásának kezelésére, valamint hogy segítse az EU és a tagállamok előtt álló közép- és hosszú távú kihívások kezelését, többek között az anticiklikus fiskális politikák előmozdításával;

16. rámutat arra, hogy a megreformált gazdasági kormányzási keretben a nettó kiadások növekedése az egyetlen operatív mutató annak nyomon követésére, hogy a tagállamok megfelelnek-e a vonatkozó tanácsi ajánlásoknak; kiemeli, hogy számos tagállam továbbra is azzal fog szembesülni, hogy elégtelen költségvetési kapacitással rendelkezik a jelentős beruházási igények kielégítéséhez; megjegyzi, hogy a védelmi kiadások tekintetében a nemzeti mentesítési rendelkezést már aktiválták, mindössze egy évvel a felülvizsgált szabályok hatálybalépését követően, olyan rendkívüli eseményekre adott rövid távú válaszként, amelyekre egy országnak nincsen befolyása; hangsúlyozza, hogy a nemzeti mentesítési rendelkezés ideiglenes, országspecifikus vészhelyzetek kezelésére szolgálnak, és nem alkalmas a hosszú távú strukturális szükségletek kezelésére;

17. hangsúlyozza, hogy a Bizottság kiterjesztette mérlegelési jogkörét a megreformált gazdasági kormányzási kereten belül, különösen a középtávú költségvetési-strukturális terveket alátámasztó kétoldalú folyamat révén; tudomásul veszi az Európai Költségvetési Tanács azon megállapítását, hogy a Bizottság bizonyos mérlegelési jogkörrel élt, amikor késleltette a túlzott hiány esetén követendő eljárás megindítását, vagy úgy döntött, hogy nem indít túlzott hiány esetén követendő eljárást; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetési szabályok egységes alkalmazása kiemelkedő fontosságú a gazdasági kormányzási keret hitelességének fenntartása, a tagállamokkal szembeni egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a koherens és valóban európai megközelítés fenntartása érdekében;

18. tudomásul veszi az EU gazdasági kormányzási keretének célzott módosításait, amelyeket a Bizottság 2025. október 2-án tett közzé, és amelyek célja, hogy a gazdasági kormányzási keret legutóbbi aktualizálását követően következetességet teremtsenek;

19. aggodalommal veszi tudomásul az Európai Költségvetési Tanács azon megállapításait, hogy a független költségvetési intézmények mintegy fele hivatalosan nem vett részt a középtávú költségvetési-strukturális tervek elkészítésében; úgy véli, hogy a független költségvetési intézmények nagyobb mértékű részvétele növelné az átláthatóságot és a külső felügyeletet az átállás kulcsfontosságú pillanatában;

Költségvetési irányvonal

20. rámutat arra, hogy az elmúlt években észrevehetően nőttek a közberuházások, és a 2019 és 2025 közötti növekedés mintegy felét az EU finanszírozta, elsősorban az RRF-en keresztül; megjegyzi, hogy

ezek az előnyök várhatóan 2026 után is fennmaradnak, és jelentős továbbgyűrűző hatásokat fejtenek ki a tagállamokban, és hogy a strukturális reformok hosszú távú hatása a 2020–2033 közötti időszakban a GDP akár 1,3 %-ával növelheti az euróövezet potenciális kibocsátását az RRF nélküli forgatókönyvhöz képest; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az RRF 2026-ban véget ér, valamint amiatt, hogy ez hatással lehet az EU általános költségvetési irányvonalára; sürgeti a tagállamokat, hogy 2026 augusztusáig fejezzék be helyreállítási és rezilienciaépítési terveik végrehajtását; emlékeztet továbbá arra, hogy az RRF finanszírozására kibocsátott adósságot 2058-ig vissza kell fizetni, oly módon, amely biztosítja a kötelezettségek stabil és kiszámítható csökkentését;

21. tudomásul veszi a Bizottság ajánlását, hogy a tagállamok általános költségvetési irányvonala – a tagállamok közötti jelentős különbségek ellenére – 2026-ban összességében semleges maradjon;

22. hangsúlyozza, hogy az állami bevételek és az állami kiadások elengedhetetlenek a nemzeti költségvetések fenntarthatóságának biztosításához; emlékeztet az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló, 2026. február 17-i tanácsi ajánlásra, amely felhív az adórések csökkentésére az adózási fegyelem javítása révén, beleértve az adókikerülés és az adókijátszás kezelését, valamint az agresszív adótervezés elleni küzdelmet; hangsúlyozza, hogy az adóigazgatás, valamint az adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelem gyenge végrehajtása aláássa a költségvetés fenntarthatóságát, és hozzájárul a makrogazdasági egyensúlyhiányokhoz;

23. tudomásul veszi a Bizottság által az európai szemeszter jelenlegi ciklusában végrehajtott programpolitikai váltást, amelynek keretében az éves fenntartható növekedési jelentés helyett a versenyképességi iránytű nyújt iránymutatást a szemeszter csomagjához; kiemeli, hogy ez a változás megerősíti a szemeszter keretének fókuszát; kiemeli a folytonosság fontosságát a többéves és hosszú távú reformvállalásokként kidolgozott országspecifikus ajánlások, valamint a hosszú távú célkitűzések megvalósítására irányuló tagállami erőfeszítések tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az európai versenyképesség holisztikus jövőképét, és biztosítsa, hogy a hosszú távú átállási prioritások továbbra is következetesen és koherensen tükröződjenek az országspecifikus ajánlásokban a szemeszter egymást követő ciklusaiban;

Országspecifikus ajánlások

24. megjegyzi, hogy az egyes tagállamokra vonatkozó országspecifikus ajánlások ajánlást tartalmaznak a költségvetési politikára vonatkozóan, beleértve adott esetben a költségvetési-strukturális reformokat is; tudomásul veszi a Bizottság elkötelezettségét, hogy az európai szemesztert a versenyképesség, a stabilitás, a gazdasági növekedés, a fenntarthatóság és a társadalmi igazságosság

előmozdítására használja fel, valamint hogy az európai szemeszterbe integrálja az ENSZ fenntartható fejlődési céljait és az európai szociális jogok pillérét; rámutat arra, hogy az európai szemeszter kiemelt eszköz a tagállamok eredményes makrogazdasági és költségvetési politikáinak koordinálásában, ezáltal biztosítva a gazdasági és monetáris unió makrogazdasági stabilitását; rámutat az országspecifikus ajánlásoknak mint az európai gazdaságpolitikai koordináció sarokkövének fontosságára; emlékeztet arra, hogy az országspecifikus ajánlások olyan szakpolitikai intézkedések, amelyek a középtávú költségvetési-strukturális tervek, a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek, valamint a nemzeti és regionális partnerségi tervekre vonatkozóan bejelentett javaslat szerves részét is képezik;

25. emlékeztet az országspecifikus ajánlásoknak az uniós prioritások koordinálásában betöltött szerepére; megjegyzi, hogy nem történt előrelépés az országspecifikus ajánlások hatékony végrehajtása terén; megjegyzi, hogy 2019 és 2023 között az országspecifikus ajánlások 25,1 %-a nem vagy csak korlátozott mértékben haladt előre; felhívja a Bizottságot, hogy gondolja át az országspecifikus ajánlások kidolgozásának és nyomon követésének módját, különös tekintettel az uniós forrásokhoz való hozzáférésben betöltött jövőbeli szerepükre; emlékeztet arra a kérésére, hogy kevesebb és célzottabb országspecifikus ajánlás szülessen;

26. tudomásul veszi a Bizottság azon törekvését, hogy a 2025. március 19-i közleményében[10] bejelentetteknek megfelelően az országspecifikus ajánlásokban még inkább figyelembe vegye a megtakarítási és beruházási unió szempontjából alapvető fontosságú intézkedéseket;

27. megjegyzi, hogy az országspecifikus ajánlásoknak nagyobb szerepet kell játszaniuk a következő többéves pénzügyi keretben a nemzeti és regionális szintű beruházások és reformok irányítása terén; úgy véli, hogy a reformok és beruházások kiválasztását annak kell vezérelnie, hogy azok mennyire hatékonyan járulnak hozzá a zöld és versenyképes európai gazdaságra való igazságos átálláshoz szükséges országspecifikus ajánlásokhoz; hangsúlyozza, hogy ezt a folyamatot a tagállamok általi erősebb demokratikus ellenőrzésnek és nagyobb felelősségvállalásnak kell kísérnie;

28. hangsúlyozza a nemzeti és regionális partnerségi tervekhez kapcsolódó országspecifikus ajánlások növekvő jelentőségét; felhívja a figyelmet arra, hogy jelenleg nincs átlátható vagy nyomon követhető módszertan az országspecifikus ajánlások kidolgozására és kiválasztására, és nem egyértelmű az sem, hogy egyeseket miért

---

10 A Bizottság „Megtakarítási és beruházási unió – Stratégia a polgárok vagyonának és az EU gazdasági versenyképességének növelésére” című, 2025. március 19-i közleménye (COM(2025)0124).

javasolnak, másokat pedig miért nem, ami aggályokat vet fel az elszámoltathatósággal és a tagállamokkal szembeni egyenlő bánásmóddal kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza az alapul szolgáló eljárásokat és kiválasztási kritériumokat; hangsúlyozza, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörének bármilyen átfogó növelését ennek megfelelő utólagos elszámoltathatósági mechanizmusoknak és a Parlament felé irányuló információáramlás jelentős javulásának kell kísérnie;

29. megjegyzi, hogy a 2025. évi országspecifikus ajánlások nagyobb hangsúlyt fektettek a versenyképességre és az egyszerűsítésre, a versenyképességi iránytűben meghatározott prioritásokkal összhangban, ugyanakkor rámutat arra, hogy fokozni kell a tudományos kiválóságot, a kutatást és az innovációt, valamint a technológiafejlesztést, amelyek a hosszú távú termelékenység és reziliencia fő mozgatórugói; hangsúlyozza, hogy kevesebb országspecifikus ajánlás foglalkozik a szociál- és az éghajlat-politikával; megjegyzi, hogy néhány tagállam esetében az országspecifikus ajánlások ajánlást fogalmaznak meg a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának fokozatos megszüntetésére vonatkozóan;

30. megjegyzi, hogy a Bizottság úgy véli, hogy az euróövezetre vonatkozó ajánlás mindenekelőtt az eurócsoport megbeszéléseinek irányító eszköze; felkéri azonban a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az euróövezeti ajánlásokat, többek között azáltal, hogy figyelembe veszi azokat az országspecifikus ajánlások kidolgozása során; sajnálja, hogy a Bizottság 2025-ben nem tett közzé áttekintést az euróövezetre vonatkozó ajánlások végrehajtásáról, ahogyan azt korábban az euróövezetről szóló jelentések részeként tette; megjegyzi, hogy 2025-ben az országspecifikus ajánlások nem tartalmaztak közvetlenül semmilyen éghajlatváltozással kapcsolatos ajánlást;

A beruházási szakadék áthidalása

31. emlékeztet arra, hogy a Draghi-jelentés határozottan rámutatott arra, hogy az EU versenyképességének fokozása érdekében növelni kell a köz- és magánberuházásokat, és ambiciózus reformokat kell ösztönözni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszenek elő stratégiát a 2026 utáni beruházási igények kielégítésére;

32. úgy véli, hogy az uniós gazdasági kormányzási keretet adott esetben uniós szintű eszközökkel kell kiegészíteni az uniós adófizetők költségeinek minimalizálása és az európai közjavak biztosítása hatékonyságának maximalizálása, valamint az egész Unióra kiterjedő válságokra, például a biztonság és a védelem területén jelenleg zajló válságra való reagálás érdekében; megjegyzi, hogy az uniós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok viszonyítási alapként

szolgálhatnak, ezáltal erősítve az uniós pénzügyi piacok integrációját; felszólít új saját források bevezetésére az uniós politikák finanszírozása érdekében; támogatja az Európai Versenyképességi Alap és a Növekvő Európa Alap létrehozását;

33. hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács megállapodott abban, hogy Ukrajna részére a 2026–2027-es évekre 90 milliárd EUR összegű hitelt fog nyújtani, mégpedig a tőkepiacokon történő – az EU költségvetési mozgástere által fedezett – uniós hitelfelvétel alapján;

34. megjegyzi, hogy a változó geopolitikai környezet még nagyobb egységet és szolidaritást követel meg a tagállamok között, különösen ha figyelembe vesszük az EU és tagállamainak biztonsági aggályait; úgy véli, hogy Európa biztonságának a stratégiai függőségek csökkentésén keresztül történő megerősítése továbbra is elengedhetetlen az Unió hosszú távú rezilienciájának megőrzéséhez; támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a védelem terén egy jobban koordinált megközelítés kialakítása felé mozduljanak el; megjegyzi, hogy az európai biztonsági cselekvési eszköz (SAFE) 150 milliárd EUR összegű hiteleszközt hoz létre a tagállamok védelmi beruházásainak támogatására; sajnálja azonban, hogy a SAFE eszköz az EUMSZ 122. cikkén alapult, ami korlátozza a parlamenti felügyeletet; üdvözli, hogy a nettó kiadási mutató kizárja az uniós finanszírozású programok valamennyi nemzeti társfinanszírozását, nagyobb költségvetési mozgásteret biztosítva a tagállamok számára ahhoz, hogy az (EU) 2024/1263 rendeletben[11] meghatározottak szerint beruházzanak az EU közös prioritásaiba, ezáltal segítve az uniós költségvetés és a nemzeti költségvetések közötti szinergiák megerősítését, ezáltal csökkentve a széttagoltságot és növelve a közkiadások általános hatékonyságát egyes területeken, például a védelem területén; hangsúlyozza, hogy a tagállamok védelmi kiadások növelésére irányuló kötelezettségvállalása nem történhet a többi közös uniós prioritás rovására;

35. megjegyzi, hogy 16 tagállam aktiválta a védelmi kiadásokra vonatkozó nemzeti mentesítési rendelkezést; hangsúlyozza, hogy a nemzeti mentesítési rendelkezés rugalmasságot biztosít a tagállamok számára a védelmi kiadások növeléséhez anélkül, hogy ezt azonnal kiadáscsökkentéssel vagy bevételnövelő intézkedésekkel kellene finanszírozniuk; megjegyzi, hogy ez a rugalmasság így elegendő időt biztosít a tagállamok számára ahhoz, hogy a magasabb védelmi kiadásokat beépítsék a nemzeti költségvetésekbe; kiemeli, hogy a részleges részvétel jelentősen, 650 milliárd EUR-ról mintegy 297–

---

[11] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1263 rendelete (2024. április 29.) a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1263, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

337 milliárd EUR-ra csökkenti az előre jelzett védelmi többletkiadásokat;

36. figyelmeztet arra, hogy a védelmi kiadások jellegüket tekintve fogyasztási beruházások, és önmagukban nem növelik a gazdaság potenciális teljesítményét; úgy véli, hogy a védelmi kiadásokat ezért hosszú távon nem szabad megnövekedett adósságkibocsátással finanszírozni;

37. hangsúlyozza a védelmi beruházások terén a tagállamok közötti koherencia és együttműködés erősítésének fontosságát, különös tekintettel az egyes tagállamok számára túl drága stratégiai támogató eszközökre vagy stratégiai fegyverrendszerekre, tekintettel arra, hogy sürgősen növelni kell az európai védelmi ágazatot, és biztosítani kell a hosszú távú biztonságot és stratégiai autonómiát;

38. emlékeztet arra, hogy a Bizottság soha nem indított túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást annak ellenére, hogy egyes tagállamokban rendszeresen előfordul a folyó fizetési mérleg egyensúlyhiánya; megjegyzi, hogy a Bizottság a riasztási mechanizmus keretében készült 2026. évi jelentésben a részletes felülvizsgálatra kiválasztott 10 tagállam tekintetében értékelni fogja a makrogazdasági egyensúlyhiányok fennállását;

°

° °

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.